

Els pous del món

Presentació

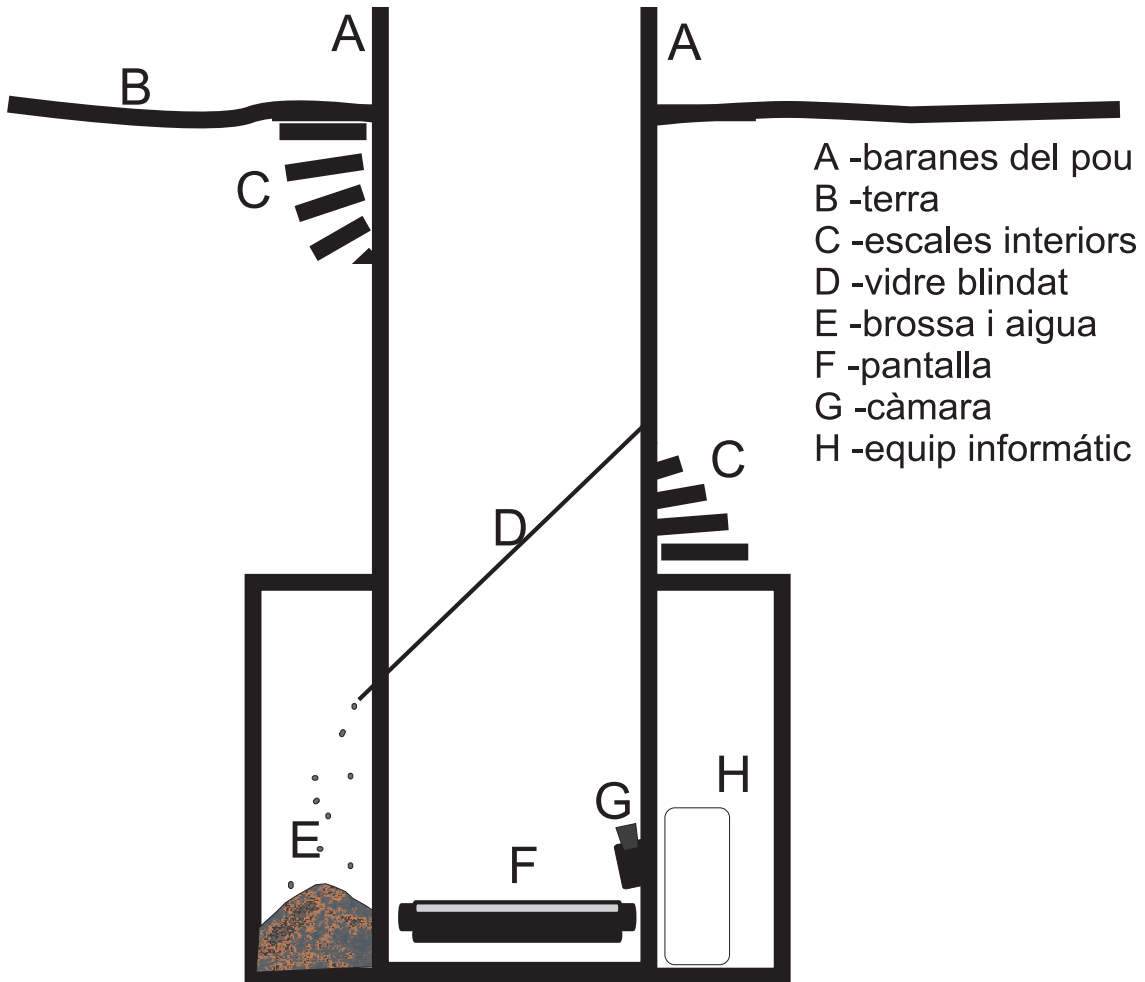
El somni:

Farem un pou molt i molt profund. Primer trobarem aigua, després, roques i ni les pedres incandescents del centre de la terra ens impediran trobar el tresor que busquem: uns homes i dones, que des de l'altre punta del món també han tingut la mateixa idea de fer un pou igual que el nostre... Serà irresistible mirar pel pou que travessarà la terra. El pou, com la mirada, va en línia recta, i aquesta, com se sap, es defineix com la distància més curta entre dos punts: el pou és la distància més curta entre dos continents. Ens abocarem per a mirar el fons i veurem altres persones que treuen el cap per l'altra banda. Uns per timidesa amagarem el cap de seguida, altres amb més confiança faran gests, immediatament notarem que els gests son salutacions, les salutacions es transformaran en presentacions, l'eco portarà paraules estranyes, que en seguida endevinarem que son els seus noms, algú cantarà una cançó, el més habituals s'arribaran a conèixer, aquest és el meu net i jo em dic... I si ningú, en aquell moment, treu el cap per l'altre costat, veurem el seu cel, els seus núvols i amb una mica de sort el pas d'un ocell exòtic...

Funcionament

Tècnicament el pou virtual no té cap complexitat. És una senzilla realitat gràcies a les noves tecnologies. En l'interior d'un simulat pou, en comptes d'aigua, hi haurà una pantalla en la que es reproduïx el que és captat, en el mateix moment, en un altre lloc del planeta, a través d'una càmera que està instal·lada en l'interior del respectiu pou.. I viceversa, tot interactivament lligat, en imatge i so a l'instant, via internet. La idea és tant senzilla que ens hem atrevit a fer una primera aproximació al projecte que haurà de desenvolupar un equip d'especialistes.

Els pous podran funcionar de manera autònoma, estaran protegits adequadament i no caldrà la supervisió constant de ningú. Controls periòdics de manteniment sobre l'equip informàtic i de recollida de la brossa acumulada en els contenidors interns.

Objectius

- Relacionar-se amb els qui estan més lluny de nosaltres a través d'un element gens estrany, el pou. El pou forma part íntim del nostre paisatge de país i, alhora també, forma part estretament integrada a la història de totes les civilitzacions. La relació directa a través d'un element arquitectònic tan comú, sense prémer cap boto, sense tocar cap aparell, només abocant-te, talla prejudicis i apropa a la gent i a les cultures.
- Quan mires a l'aigua d'un pou, veus el teu reflex. En el pou del món veuràs la cara de l'altre, però no només això, tindràs consciència de que ell també t'està mirant a tu i, per uns moments, ell estarà en el teu lloc i tu seràs el reflex d'ell... Viurem l'emoció de mirar-se cara a cara amb una persona tan llunyana i que alhora és el teu reflex. Profunda màgia.
- Multitud de sinergies, infinitat de situacions. Nens que fan ganyotes i estudiants d'idiomes. Immigrants que volen veure per un forat al seu país i turistes catalans que en el seu viatge s'apropen a veure el pou de Barcelona. Avis que cada dia es coneixen més, i antiglobalitzadors que ensenyen escrits de solidaritat. Ells sentiran el so de les sardanes que es ballen cada setmana a la plaça i nosaltres escoltarem els seus riures, gemecs, clams i cants. ...
Probablement, passada l'eufòria inicial, en la que molta gent s'aproparà expressament al parc per veure els pous, en mica en mica només miraran els veïns habituals del parc, baixarà el número de mirades, però aquestes donaran pas a un el coneixement més personal, més familiar. Qui sap si al cap dels anys alguns faran el viatge expressament per abraçar-se...
- Els pous donaran peu a amenes aules didàctiques:
 - Geologia, capes de la terra, subsòl,..
 - Geografia, continents, clima, esfera terrestre, sistema solar,...
 - Diversitat i multiculturalitat
 - Noves tecnologies de la comunicació
 - ...

Agents i fases del projecte

Per desenvolupar el projecte proposem la creació d'una Comissió formada per entitats veïnals, ONG lligades a la solidaritat de països empobrits, i representants i tècnics municipals.

Fases de desenvolupament

Fases:

1. Elaboració del projecte "pous del món" integrat dins el projecte del Parc Central.
2. Aprovació del projecte
3. Contactes amb les contraparts dels països escollits
4. Execució del projecte dins les obres del Parc i supervisió de l'execució de les altres boques dels pous.
5. Inauguració i Festa internacional en els respectius parcs

Localització

La boca del pou de Barcelona ha d'estar en el Parc Central del Poblenou:

- La integració d'un pou en una zona ajardinada és el més coherent. Els pous han format part des de sempre del nostre paisatge natural i no sembla lògic que hagin estat apartats pels estilites de les zones verdes.
- Prop d'on es fa el Fòrum de les Cultures hi haurà una aposta real i permanent que invita al contacte directe entre gent de diverses latituds.
- Enmig del 22@ hi haurà una demostració real i permanent de l'aportació que ofereixen les noves tecnologies a la condició humana.
- Si quan un es passeja pel camp i veu un pou li és molt difícil reprimir-se la temptació de mirar al seu interior, quina atracció més irreprimitible li farà un pou, a través del qual, veurà l'altre costat de la terra. Sens dubte, aquest pou donarà vida al Parc i una gran publicitat a l'hora d'inaugurar-se.

La boca del pou que està en l'altre punta:

- Hauria d'estar també en una plaça pública d'un poble o ciutat petita, en què hi hagués una forta vida comunitària estable en la que les autoritats es comprometessin a vetllar pel seu manteniment
- Podríem acceptar que només es fes un pou, però l'aconsellable son quatre (un que acabis en cada u dels quatre continents restants al nostre).
- Si només en fem un tenim una certa obligació metodològica a acceptar la lògica geogràfica per a escollir l'indret. Les antípodes de Catalunya és Nova Zelanda. Aquest eix, que passa pel centre de la terra, te l'inconvenient de que quan un miri de dia per un forat veurà la nit fosca en l'altre. Això, que és interessant en l'especte educatiu, pot ser relativitzar per a dos motius:
 - Els pous disposaran d'uns focus interiors que enfoquin cap enfora per il·luminar les cares, per tal de compensar el contrallum que tindran les càmeres que estaran dirigides cap el cel, i també, per a poder captar les imatges durant la nit. Simbòlicament, un pou que treu llum és un senyal inequívoc del tresor que té a dins.
 - La relació horari i activitat humana no és la mateixa a arreu. De ben segur que a les nou del vespre d'aquí la gent encara té molta corda i a les 9 del matí d'allí la gent ja fa moltes hores que està desperta.
- No obstant, creiem que és millor l'opció de fer-ne quatre:
 - Ens allibera dels paràmetres geogràfics que ens obliguin a traçar una línia recta concreta i podem escollir més lliurement un punt per cada continent.
 - Haver-hi quatre pous en el nostre parc garanteix que més fàcilment hi hagi garanties de veure-hi, en un o altre pou, moviment a altre costat.
 - És molt més didàctic per a fer-se una idea del globus terrestre. On està el sol i la lluna en cada moment, perquè van tan abrigat si aquí és estiu, perquè allí plou cada dia, quina hora és en cada lloc,... per tant, obre un estupend camp de treball per a les escoles.

Pressupost

La comissió haurà d'elaborar el pressupost que inclourà el projecte tècnic i prova pilot, transport del material que sigui imprescindible, construcció dels pous,...

Dues qüestions importants a tenir en compte:

- Com és lògic, en tot projecte solidari, el finançament de la construcció de les altres boques estaran incloses en aquest pressupost.
- L'Ajuntament haurà de garantir el seu finançament. Per la seva singularitat, aquest projecte té la virtut de que pot ser una realitat a base de varies partides econòmiques provinents de diversos camps municipals: Projecte d'urbanització del Parc (Jean Nouvell), àmbit de interculturalitat i solidaritat, Noves Tecnologies (22@), Barcelona Activa,...),...

Conseqüències internacionals

Cal remarcar que aquest projecte és una bona excusa per establir o reforçar llaços amb països empobrits, tant a nivell de la Barcelona institucional com de les Associacions de solidaritat internacional. Gràcies a la seva permanència, pot esdevenir un focus que potenciï relacions bilaterals i projectes solidaris.

Justificació

Si mirem endins de la terra, en el nostre interior, veurem que tots i totes som iguals

Conclusió

Creiem que val la pena l'esforç de posar en marxa aquests pous. La gran transcendència que pot tenir contrasta amb la relativa senzillesa i poc costosa plasmació. És el secret de l'èxit de les idees simples.

Joan M Soler Farràs
(Associació Veïns i
Veïnes del Poblenou)

Aquest projecte té el recolçament de la **"Comissió de Seguiment del Parc Central"** formada per Associació Veïns Perú-Granvia-Espronedada, Grup de vivendes J. Civit, Cooperativa Bac de Roda, i Associació Veïns del Poblenou) i de la **FAVB** (Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona) i de la coordiadora "Apropem-nos"